

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Többet ésszel, mint munkaerővel Kisgépek – nagy haszon

Mint általában a fogyasztási cikkek gyártó iparban, az Aprilis 4. cipőipari szövetkezetben is meglehetősen sok gondal-bajjal jár a divat követése, s egyáltalán az, hogy eleget tegyenek a mindegyre növekvő piaci követelményeknek. Hiszen mindig újat, jobbat, szebbet vár a vevő és a kommersz árut egyre kevésbé hajlandó megfizetni. Szóval, akad gondja bőven a szövetkezetnek, s ehhez némiképpen az is hozzájárul, hogy hozzávetőleg 90 százalékban hazai alapanyagokból dolgoznak. Így a késztermékek minőségének javítása, a különböző anyagok jobb összhangjának biztosítása több gondal jár, mintha jobban kikészített, igényesebb, ám megfizethetetlenül drága anyagokból dolgozhatnának. A megoldást a szövetkezet számára nyilván csak a technológiai fejlesztés jelentheti. Am az is közismert, hogy a mai gazdasági helyzetben új, s főként import gépek beszerzésére alig van mód. De hát, segíts magdon...

Talpcsiszoló gép, egyhatod áron – saját konstrukcióban

Erdemes sorra venni néhány kisgépet, amelyeket a szövetkezet dolgozói maguk terveztek, maguk készítették el. Szükségük volt például talpcsiszoló gépre, hogy javíthassák a cipők minőségét és a termelékenységét. Korábban ugyanis két szakmunkás végezte ezt a monoton, nehéz munkát. Csakhogy egy ilyen gépet körülbelül egymillióért tudtak volna tőkés piacon beszerezni. Önmaguk mintegy 150 ezer forintból kihozták, s gépük ugyanazt tudja, mint a nyugati: 1500 pár talpat csiszol föl egy műszakban, s egy betanított munkás kezeli. És nem kellenek hozzá külföldi alkatrészek és szerszámok, mert itthon is beszerezhető szerelvényekre méretezték gépüket.

Hasonló eredményeket hozott a formatalpcsiszoló gép megépítése is. Újat mintegy 200 ezer forintért vehettek volna, ám egy régebbi gépet tízezer forintos költséggel átalakítottak, s így kiválóan alkalmas lett a feladat ellátására.

Vagy a varrógépek. A dívat nagy öltésű, kéttűs gépeket igényelne, ám ami kapható a piacon, azzal csak egyenes vonalban lehet tűzni, íves varratokat nem tud készíteni a gép. Ráadásul egy-egy ilyen kéttűs gépet mintegy 240 ezer forintért lehetne beszerezni tőkés importból, s az sem tudná azt, amire a szövetkezetben használni kívánnák. Vettek hát jóval olcsóbb, a szocialista piacon beszerezhető gépeket – kettőt, darabját 55 ezer forintért –, és öt-ötezer forintért átalakították, s így már mindazt tudják, amire a szövetkezetnek szüksége van. A megtakarítás: több százezer forint. Ugyancsak százezer forint fejézzhető ki az a megtakarítás, amit a talpcsiszoló gép elkészítésének köszönhetnek. A talpakat meretpontosan körbevágó gép mintegy félmillió forintért kapható, de csak tőkés piacra lehet beszerezni. A szövetkezetben 150 ezer forintért előállították, s gépük ugyanazt tudja, mint az importberendezés.

S hogy mit köszönhetnek

mindennek az Aprilis 4. cipőipari szövetkezetben? Többek közt azt, hogy javítani tudják gyártmányaik minőségét, a korábbinál inkább képesek követni a divatot, új fazonok készítésére is lehetőségük nyílt. S az sem közömbös, hogy részben éppen új, saját tervezésű és készítésű gépeiknek köszönhetően – tavaly kevesebb létszámmal ugyanannyi cipőt voltak képesek előállítani, mint egy évvel korábban. Nőtt hát termelékenységük is.

Sok hasznot hoznak hát saját szerkesztésű kisgépeik, s nem is csak azzal, hogy jelentős mennyiségű nyugati valuta kiadásától mentesítik a népgazdaságot. A szövetkezetnél természetesen folytatni kívánják a megkezdett munkát. Míntegy félmillió forintot fordítottak például vasipari gépek beszerzésére, ami talán furcsa dolog egy cipőipari szövetkezetnél, ám mindenképpen hasznos. Miért így saját maguk állítják elő gépeikhez a különböző alkatrészeket s módjuk nyílik újabb kis-

gépek előállítására is. Most például azon törik a fejüket, hogyan tudnák saját maguk bőrtalpakat készíteni. Mert tőkés exportra általában így kéri a cipőket, ám ha készen veszik – párját 350 forintért – a bőrtalpakát a magas árat már nem fizeti meg a vevő. Ez pedig alaposan lerontja nyugati exportjuk lehetőségét. Am saját maguk mintegy 180–250 forintért tudnak előállítani a bőrtalpakát, ami jelentősen megönelné piaci esélyüket. Csakhogy ehhez is gépekre lenne szükségük, amiket megvenni nem tudnak. Úgy tervezik, ez lesz a soron következő legfontosabb feladatuk újítóknak.

Íme, még egy példa arra, hogyan lehet – saját erőből – megoldani gondokat. Vagyis áthidalni azt a szakadékot, ami a piaci igények, gazdaságossági, minőségi követelmények, s az ezek kielégítéséhez szükséges vállalati-szövetkezeti lehetőségek között tátong. Sz. I.

Hazaérkezett a népfront-küldöttség

Hazaérkezett Athénból a Hazafias Népfront Országos Tanácsának küldöttsége, amely Szilárd István főtájtár vezetésével megbeszéléseket folytatott. Andreas Papanandreuval, a pánhellen szocialista mozgalom vezetőjével és a mozgalom végrehajtó bizottságának tagjával. A megbeszélés során áttekintették a nemzetközi helyzet időszerű kérdéseit, kifejezésre juttatták a haladó, a nemzeti erők összefogásának szükségességét az európai biztonság és együttműködés eredményeinek megvédése, az enyhülési folyamat folytatása, az államok közötti békés egymás mellett élés érdekében végzett tevékenységben. Véleményt cseréltek a kétoldalú kapcsolatok továbbfejlesztésére irányuló törekvésekről.

A küldöttség megbeszélést folytatott Harilaosz Florakisszal, a Görög Kommunista Párt főtájtárával. (MTI)

Ülést tartott az MSZMP Központi Bizottsága

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága 1981. március 26-án Kádár Jánosnak, a Központi Bizottság első titkárnak elnökletével ülést tartott.

A Központi Bizottság megvitatta és elfogadta a nemzetközi helyzetről szóló tájékoztatót, és a belpolitikai élet időszerű kérdéseire vonatkozó előterjesztést.

Az ülésről közlemény jelenik meg. (MTI)

KGST-tanácskozás

Moszkvában csütörtökön megkezdte munkáját a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsának a műszaki-tudományos együttműködéssel foglalkozó bizottsága. Az ülésen Székér Gyulának, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnökének vezetésével magyar küldöttség vesz részt.

Az ülésen áttekintik a KGST 34. ülészakán és a végrehajtó bizottság ülésein hozott határozatok végrehajtását, megtárgyalják, hogyan

dolgozzák ki és szervezzék meg a szakosítást és a kooperációt a legkorszerűbb gépek és berendezések gyártása terén. A napirenden szerepel az is, hogyan használják ki és szereszeren, a korszerű technológiai eljárások alapján a fűtőanyagot és az energiát, miként oldják meg a takarékos felhasználást. A bizottság tárgyal az ipari robotok, a programvezérlésű manipulátorok gyártásáról is. (MTI)

Három a kút Dócban

Nem lehet már panaszkodni a dóciaknák a vízre. Lesz kútjuk, három is. Ezelőtt pár évvel még a sarokból cipelték a vizet kannákban, vödörökben, az idej távasszon viszont megfűrték a pótkutat a vízmű mellé. Persze még a kezünket se kell kinyitni, hogy összeadjuk, egy vízmű meg egy kút, az csak kettő. Hol a harmadik? Mint már korábban is megírtuk, a dóciak első fűrt kútja, a valamikori tehenészet telep vizgömbje, elkerülte a tervezők figyelmét. Se a méregdrága vízmű, se a mostani pótkút tervezésekor nem vették figyelembe. Mint utólag kiderült, dr. Ócsai József tanácselnök is elmondotta – sajnos, későn kaptak észbe. Amikor a vízmű terve készült, a víztornyot akkori gazdája, a Felgyői Állami Gazdaság magának tartotta. Később, mikor a Malomipari és Gabonaforgalmi Vállalat lett a víztorny, nem változtattak az elhatározásukon.) Így most már az alig ezer lakosú Dócnak

három kútja adja majd a vizet. Mondják is tréfásan: ha már kút – legyen körvér. A harmadik fűrésához a vízmű szomszédságában Sinoros Sándor brigádja tavaly decemberben fogott hozzá. Ahogy az idő engedte, úgy haladtak a munkával. E hónapban elérik a 300 méter mélységet, ahonnan tiszta, iható vizet hoznak föl. A Csongrád megyei Víz- és Csatornamű Vállalat emberei – az „Arcti szocialista brigád” – Dócnál Rószkere pakolta át a „vízfakasztó fölszerelést”.

Ezután sem marad esemény nélkül a Rét szélén lapuló kisközség. Tésztaüzemhez toboroznak embereket. A mindennap utazók életén szeretnének könnyíteni, hogy helyben alapítsanak munkahelyet. Eddig sokan eljártak a községből, mivel a téesz gyenge, más lehetőség pedig alig akad a munkára.

Persze – az egyik ottlakó mondta – azért tartja magát a falu. Kövesutat, orvoslakást építettek. Rendbehozták a művelődési házat, jólélenkült a háztáji termelés. A dóciak is, mint általában más községekben – disznót hizlalnak, zöldséget természetnek. Újdonság a faluban, hogy néhány

család nyulat tart a bordányiak példáján fölbuzdulva. Kisállattartó szakcsopórt is alakult. Libát tömnek és galambot is tartanak. A sándorfalvi AFESZ-szel és a dunavarsányi téeszszel, valamint a szalámigárral kötötték üzetlet. Tavaly például több mint félezer sertést adtak át a háztájiból. Ezeröttszáz öreggalambra viszont eddig még nem jött vevő.

Olyasmivel is dicsekedhetnek a Dóciak, amivel mások aligha. Az óvodájuk csak a jövő évben telik meg. Igaz viszont – a körzetesítés következtében – az iskolás felső tagozatosai mindennap utaznak az anyaközségbe, Sándorfalvára. Járásra sem jutott pénz az idén – úgy mondják a faluban – elvitték a kuttak.

Dóc sok fejfőrést okoz a sándorfalvi nagyközségi tanácsnak. A község lakóinak száma inkább fogy, mint emelkedne. Ez jellegéből is adódik. Az anyasiak Mindszentre a bodorszékiek inkább Sándorfalvára költöznek szívesen. Bár 6–7 új ház épül évente, de „nagy terveit” nincsenek a településnek. Szeretne továbbra is megmaradni a Rét szélén, igazi otthon adva az ottlakóknak. Kenyér, hús meg víz már van hozzá...

Atomkutatók jubileuma

Ünnepi ülésen emlékeztek meg csütörtökön Dubnában a szocialista országok egyesített atomkutató intézete megalakulásának 25. évfordulójáról. Az ünnepségen Osztrorszki György akadémikus, az Országos Atomenergia Bizottság elnökhelyettese vezetésével magyar küldöttség is részt vett, s jelen volt Pintér Gyula, a Magyar Népköztársaság ideiglenes moszkvai ügyvivője. A jelenlévőket Nyikolaj Bogoljubov akadémikus, az intézet igazgatója üdvözölte.

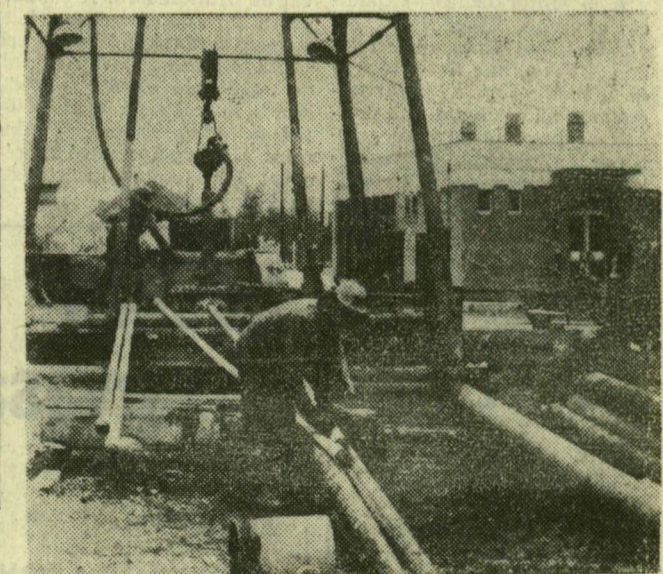
A szocialista országok első nemzetközi tudományos központja fennállásának 25. éve alatt kiemelkedő eredményeket ért el az elméleti fizikail, az elemi részecskék fizikájával kapcsolatos, valamint a mag- és neutronfizikai kutatások terén. Dubnában tizenegy szocialista ország –

Bulgária, Csehszlovákia, a KNDK, Kuba, Lengyelország, Magyarország, Mongólia, az NDK, Románia, a Szovjetunió és Vietnam – elméleti fizikusai folytatnak kizárólag békés célú kutatásokat. Az itt dolgozó tudósok nevéhez fűződik többek között a részecskegyorsítás forradalmian új módszereinek kidolgozása, hat transzurán elem szintetizálása, száznál több új rádióaktív izotóp felfedezése, új fizikai jelenségek feltárása. Az intézet hat, külön-külön is kutatóintézetnek számító, korszerűen felszerelt laboratóriumában az elmúlt két és fél évtizedben 25 felfedezés és hétszáznál több találmány született. A központ csaknem ezer tudományos munkatársa között négy akadémikus és hat akadémiai levelező tag van. 120-an szereztek meg a tudományok doktora, s 510-en a

kandidátusi fokozatot. Dubnában jelenleg 49 magyar tudós dolgozik.

A dubnai intézet elsődleges célja a szocialista országok atomtudományának továbbfejlesztése, de más országok – köztük az Egyesült Államok, Olaszország, Franciaország és az NSZK – tudományos központjaival és a nemzetközi tudományos szervezetekkel is szoros kapcsolatban áll. Évente öt-hat nagyszabású nemzetközi konferenciát rendeznek Dubnában, s a tőkés országok tudósai is rendszeresen vehetnek részt kutatásokat az intézet különleges berendezéseiben.

Az évforduló alkalmából Leonyid Brezsnyev, az SZKP KB főtájtára, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnökségének elnöke üdvözölte a dubnai tudományos kollektívát. (MTI)

Pótkutat fűrtnek a vízmű mellé